

— v) mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

— Esimene väide puudutab nõuet hüvitada kahju, mis on tekkinud seetõttu, et komisjon kohaldas vääralt 21. septembri 2017. aasta kohtuotsust *Ferriera Valsabbia jt vs. komisjon* (C-86/15 P ja C-87/15 P, EU:C:2017:717), rikkudes ELTL artikli 266 lõiget 1 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 3.

Hageja väidab, et komisjon ei maksnud kogu viivist trahvilt, mille ta pidi selle kohtuotsuse alusel tagasi maksma.

— Teine väide puudutab tühistamisnõuet, mis tuleneb ELTL artiklite 266 ja 296 rikkumisest ja vääralt kohaldamisest. Samuti on rikutud ja vääralt kohaldatud Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklit 46. Komisjon on jätnud oma 30. aprilli 2021. aasta kirja põhjendamata. Toime on pandud õigusnormi rikkumine ja tehtud ilmne hindamisviga.

Hageja väidab, et kirjas, milles komisjon keeldub hagejale viivise maksmisest, puudub kohane põhjendus ja selles on rikutud nõuete aegumise valdkonna põhimõtteid.

— Kolmas väide puudutab tühistamisnõuet ning selle kohaselt on rikutud ja vääralt kohaldatud ELTL artiklit 266 ja delegeeritud määrust (EL) nr 1268/2012 ⁽¹⁾.

Hageja väidab, et delegeeritud määruse (EÜ, Euratom) nr 2342/2002 ⁽²⁾ artikli 85a lõige 2, millele komisjon viitab oma 30. aprilli 2021. aasta kirjas, ei olnud enam trahvi tagasimaksmise ajal jõus ega seega ka kohaldatav.

⁽¹⁾ Komisjoni delegeeritud 29. oktoobri 2012. aasta määrus (EL) nr 1268/2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju 2012, L 362, lk 1).

⁽²⁾ Komisjoni 23. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2342/2002, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust käsitleva nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 üksikasjalikud rakenduseeskirjad (EÜT 2002, L 357, lk 1, ELT eriväljaanne 01/04, lk 145).

10. juulil 2021 esitatud hagi – *Ferriere Nord versus komisjon*

(Kohtuasi T-414/21)

(2021/C 401/13)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: *Ferriere Nord SpA* (Osoppo, Itaalia) (esindajad: advokaadid W. Viscardini, G. Donà ja B. Comparini)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- a) mõista välja (ELTL artikli 266 lõike 2, artikli 268 ka artikli 340 lõike 2 alusel) Euroopa Liidult, keda esindab Euroopa Komisjon, summa 1 096 814,68 eurot (või teise võimalusena muu summa, mille Üldkohus kindlaks määrab, kohaldades muud intressimäära kui see, mis on esitatud tagapool) – arvestades, et see summa on saadud Euroopa Keskpanga (EKP) põhirefinantseerimisoperatsioonidele 9. märtsi 2010. aasta intressimäära (1 %) kohaldades, liites sellele 3,5 protsendipunkti, ning võttes aluseks ajavahemiku 9. märtsist 2010 kuni 25. oktoobrini 2017 (summast on maha arvatud 129 847,10 eurot, mis on juba makstud tootluse intressina) – hüvitisena kahju eest, mis on tekitatud *Ferriere Nord S.p.A.*-le seoses sellega, et talle ei ole makstud (vastuolud ELTL artikliga 266) viivist trahvilt (määratud

Euroopa Komisjoni poolt 30. septembri 2009. aasta otsusega C(2009) 7492 final ja 8. detsembri 2009. aasta otsusega C(2009) 9912 final), mille Euroopa Komisjon talle 25. oktoobril 2017 tagasi maksis, et täita Euroopa Kohtu 21. septembri 2017. aasta kohtuotsust kohtuasjas C-88/15 P;

ja sellest tulenevalt,

- b) mõista välja Euroopa Liidult, keda esindab Euroopa Komisjon, lisasumma eespool punktis a viidatud hüvitisesumma kapitaliseeringuna, arvestatuna alates 25. oktoobrist 2017 (või teise võimalusena alates muust Üldkohtu kindlaksmääratavast kuupäevast) kuni kuupäevani, mil võlgnevus tegelikult ära makstakse, arvutades selle summa Euroopa Keskpanga (EKP) põhirefinantseerimisoperatsioonidele kohaldatava intressimäära alusel, millele liidetakse 3,5 protsendipunkti (või muu määra alusel, mille Üldkohus kindlaks määrab);
2. tühistada (ELTL artikli 263 alusel) Euroopa Komisjoni 30. aprilli 2021. aasta kiri (eelarve peadirektoraat) Ares(2021) 2904048;
 3. igal juhul mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab hagi toetuseks kaks väidet, millest üks puudutab kahju hüvitamist (1) ja teine vaidlustatud kirja tühistamist (2).

1. Esimene väide, et komisjon tegutses õigusvastaselt, kuna ta rikkus ELTL artikli 266 lõiget 1 (ja ka määruse nr 1268/2012 ⁽¹⁾ artiklit 83 ja/või teatud määral ka määruse nr 2342/2002 ⁽²⁾ artiklit 86).
 - Sellega seoses väidab hageja, et selleks, et täielikult täita (ELTL artikli 266 lõike 1 tähenduses) Euroopa Kohtu 21. septembri 2017. aasta otsust kohtuasjas C-88/15 P: Ferriere Nord vs. komisjon (C-88/15 P, EU:C:2017:716) (millega ELTL artikli 101 alusel tühistati 2009. aasta kontrolliotsus), oleks komisjon pidanud Ferriere Nordile maksma mitte ainult 2010. aastal ajutiselt makstud trahvi, vaid ka sellelt arvestatava viivise, mis arvutatakse määruse nr 1268/2012 artikli 83 lõike 2 punktis b sätestatud määra alusel, st Euroopa Keskpanga põhirefinantseerimisoperatsioonidele kohaldatava määra alusel, mis kehtis tasumise tähtpäeva kuu esimesel kalendripäeval, mil algas, ning millele liidetakse 3,5 protsendipunkti. Selle asemel maksis aga komisjon 25. oktoobril 2017 intressina ainult „tootluse“ intressi määruse nr 1268/2012 artikli 90 lõike 4 tähenduses, milleks oli tulu pangakontolt, kus trahv oli ajutiselt hoiustatud. Viivise maksmata jätmise kujutab endast Euroopa Liidu esmase õiguse rikkumist (ELTL artikli 266 lõige 1), mis toob kaasa komisjoni lepinguvälise vastutuse. Eespool nimetatud põhjustel makstava hüvitise summa tuleb kapitaliseerida alates kuupäevast, mil maksti ainult „tootluse“ intressi, kuni tegeliku maksmise kuupäevani.
2. Teine väide, et rikutud on Euroopa Kohtu põhikirja artiklit 46 ja sellest tulenevalt ELTL artikli 266 esimest lõiku (ka ja määruse nr 1268/2012 artiklit 83 ja/või teatud määral määruse nr 2342/2002 artiklit 86).
 - Sellega seoses väidab hageja, et komisjon teatas oma 30. aprilli 2021. aasta kirjas, et ta ei saa ja/või ei soovi rahuldada Ferriere Nordi kohtueelselt Euroopa Kohtu põhikirja artikli 46 alusel esitatud kahju hüvitamise taotlust, kuna selles sätestatud viieaastane aegumistähtaeg on möödunud – nimelt oli selle institutsiooni arvates sündmus, mis tekitas tema lepinguvälise vastutuse (ja millest alates seega hakkas nõude aegumistähtaeg kulgema), trahvi ajutine maksmine 2010. aastal. Ferriere Nord väidab seevastu, et vastutuse tekkimise aluseks on asjaolu, et 25. oktoobril 2017 – kui trahv maksti tagasi vastavalt 2017. aasta kohtuotsusele – ei maksnud komisjon määruse nr 1268/2012 artiklis 83 ette nähtud viivist, vaid piirdus üksnes selle määruse artikli 90 alusel „tootluse“ intressi maksimisega. See ELTL artikli 266 esimese lõigu 1 rikkumine kujutab endast komisjoni õigusvastast käitumist ja toob kaasa tema lepinguvälise vastutuse, mistõttu hakkab Euroopa Kohtu põhikirja artiklis 46 sätestatud viieaastane aegumistähtaeg kulgema alates sellest rikkumisest.

⁽¹⁾ Komisjoni 29. oktoobri 2012. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1268/2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju (ELT 2012, L 362, lk 1).

⁽²⁾ Komisjoni 23. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2342/2002, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust käsitleva nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 üksikasjalikud rakenduseeskirjad (EÜT 2002, L 357, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 145).